NORAKSTS
Lieta Nr. A42170704
(A0015-09/2)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 24.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Audzere,

piedaloties pieteicējai – sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Andrejs K" pilnvarotajam pārstāvim *A.S.*, un atbildētājam Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim *J.L.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Andrejs K" (turpmāk – pieteicēja vai SIA „Andrejs K") pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) ģenerāldirektora v.i. 2004.gada 28.maija lēmuma Nr.19.2/13871 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Laikā no 2003.gada 28.novembra līdz 2003.gada 17.decembrim VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 4.audita daļas galvenie nodokļu inspektori veica pieteicējas komplekso nodokļu auditu par laika periodu no 2002.gada jūnija līdz 2003.gada septembrim. Par audita rezultātiem tika sastādīts audita pārskats Nr.516.

2003.gada 17.decembrī VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 4.audita daļas priekšniece, pamatojoties uz audita pārskatu, pieņēma lēmumu Nr.4.2.4/66 par audita rezultātiem. Saskaņā ar lēmumu pieteicējai tika uzlikts pienākums iemaksāt budžetā kopā Ls 12 806,56, no tiem iedzīvotāju ienākuma nodoklis (turpmāk – IIN) Ls 2570,11 un soda nauda Ls 2570,11, kā arī valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (turpmāk – VSAOI) Ls 3833,17 un soda nauda Ls 3833,17.

[2] Pieteicēja 2003.gada 17.decembra lēmumu apstrīdēja VID Rīgas reģionālās iestādes direktoram, kurš 2004.gada 25.martā, izskatot sūdzību, ar lēmumu Nr.1.3/12546 nolēma apstrīdēto lēmumu atstāt negrozītu.

[3] Nepiekrītot VID Rīgas reģionālās iestādes direktora 2004.gada 25.marta lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja VID ģenerāldirektoram, kurš 2004.gada 28.maijā, izskatot sūdzību, ar lēmumu Nr.19.2/13871 (turpmāk – Lēmums) nolēma atstāt negrozītu apstrīdēto lēmumu.

[4] 2004.gada 30.jūnijā tiesā saņemts pieteicējas pieteikums. Ar tiesneša 2004.gada 6.septembra lēmumu ierosināta lieta par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

Datora izdrukas, kas tika iegūtas 2003.gada 7.oktobra pārbaudes laikā, uz kuru pamata aprēķināta visa uzrēķina summa, neattiecas uz pieteicējas komercdarbību un nav uzskatāmi par netiešajiem pierādījumiem. Ziņas no datora izdrukām ir daļa no pieteicējas

direktores *J.S.* diplomdarba pielikuma, kurā kā pētījuma objekts tika izmantota SIA "Andrejs K". Ziņas nav par pieteicējas finansiālo stāvokli, saimnieciskajiem darījumiem, ar tām nav iespējams konstatēt un izsekot kāda darījuma norisi, tā nav informācija, kas uzskatāma par iesniedzamu grāmatvedībā. Pieteicēja norāda, ka augstāk minētās datora izdrukas nevar būt uzskatītas par nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām likuma „Par nodokļiem un nodevām" izpratnē.

[5] VID rakstveida paskaidrojumā tiesai norāda, ka pieteicējas pieteikumu uzskata par nepamatotu un, ka VID bija tiesīgs atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sestās daļas 5. un 6.punktam un septītās daļas 2.punktam pieteicējai nodokļu un obligāto maksājumu lielumu noteikt uz aprēķina pamata, izmantojot tās rīcībā esošo informāciju.

Fiziskās personas, kuras ir darba attiecībās ar pieteicēju, saņēma papildu darba samaksu skaidrā naudā 2002.gada jūnijā – 2003.gada septembrī Ls 11292,81 apmērā. Minētie maksājumi netika atspoguļoti uzņēmuma grāmatvedības uzskaitē, kā arī no tiem netika ieturēts un budžetā nomaksāts IIN un VSAOI. Tādejādi VID bija pamats noteikt, ka pieteicēja, veicot papildu darba samaksu darbiniekiem, nav ievērojusi likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta otrās daļas un likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmās daļas nosacījumus.

Pieteicēja atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantam nav iesniegusi pierādījumus, kas ļautu secināt, ka VID 2003.gada 7.oktobrī veiktajā pārbaudē izņemtajos darba samaksas sarakstos norādītā informācija nav saistīta ar uzņēmuma faktiskajiem maksājumiem darbiniekiem par paveikto darbu.

[6] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, bet atbildētāja pārstāvis prasību neatzina.

Motīvu daļa

[7] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesa secina, ka pieteikums ir nepamatots.

[8] Ar lietas materiāliem ir konstatēts, ka VID Finanšu policijas pārvalde 2003.gada 14.oktobrī nosūtīja vēstuli VID galvenajai nodokļu pārvaldei (*lietas 89.-90.lapa*). VID Finanšu pārvalde informē, ka ir veikuši pārbaudi SIA „Andrejs K" struktūrvienībā „Noliktava" pēc adreses Turgēņeva iela 25, Rīga. Pārbaudē tika uzrādīti darba algu saraksti par 2003.gada septembra mēnesi ar atsevišķiem darbinieku parakstiem par darba algu izmaksu bez kases izdevumu orderiem, kā arī bez kasiera un grāmatveža parakstiem. Uzņēmumā kasiera funkcijas veica SIA „Andrejs K" izpilddirektore *O.I.*, bet rīkojumu par kasieri uzrādīt nevarēja. Pārbaudes laikā uz *O.I.* darba galda atradās aploksnes, uz kurām bija uzrakstīti uzņēmuma darbinieku vārdi, kā arī summas, kā, piemēram: *V.K.* – Ls 63.71, *V.C.* – Ls 99.77, bet saskaņā ar VID sniegtajām ziņām minēto personu darba algas ir Ls 58,77, kas liecina, ka uzņēmuma darbinieki papildus algām, par kurām ziņas tiek sniegtas VID, saņēma arī darba samaksu „aploksnēs". Šo faktu apstiprina izpilddirektores *O.I.* sniegtais paskaidrojums. Papildus pārbaudei tika iesniegta raibas krāsas mape ar cauršūtām lapām par laika periodu no 2003.gada 1.septembra līdz 2003.gada 10.oktobrim, kura liecina par faktu, ka uzņēmumā tiek veikta dubultā grāmatvedības uzskaite, jo minētajā mapē tiek ierakstītas darbiniekiem izmaksātās algas. Kā arī iesniegtā kases grāmata liecina par minēto faktu, jo tajā tiek iegrāmatoti uzņēmuma skaidrās naudas līdzekļi (uzņēmuma ienākumi), par kuriem nav sniegtas ziņas VID. Pamatojoties uz pārbaudē konstatētajiem faktiem, VID Finanšu

policijas pārvalde saskata pazīmes, kas liecina par SIA „Andrejs K" izvairīšanos no nodokļu nomaksas.

[9] *O.I.* uzņēmumā SIA „Andrejs K" ieņēma izpilddirektores amatu no 1997.gada 25.februāra līdz 2004.gada 5.janvārim un bija SIA „Andrejs K" valdes locekle no 2004.gada 5.janvāra līdz 2004.gada 4.augustam (publiskajā datu bāzē „Lursoft" pieejamās ziņas).

O.I. 2003.gada 7.oktobrī sniegusi VID Finanšu policijas pārvaldei paskaidrojumu (*lietas 125.lapa*). *O.I.* paskaidro, ka pārbaudes laikā izmaksāja algas pārdevējiem, par kuriem VID nav sniegta informācija un nav samaksāti nodokļi. Uz galda *O.I.* bija burtnīca, kurā tika atzīmēta reālā skaidrās naudas apgrozības situācija uzņēmumā.

[10] VID Rīgas reģionālās iestādes Audita pārvaldes 4.audita daļa 2003.gada 17.decembrī sastādīja Audita pārskatu Nr.516 par SIA „Andrejs K" veikto auditu (*lietas 43.-70.lapa*). Audits tika veikts par laika periodu no 2002.gada jūnija līdz 2003.gada septembrim. No Audita pārskata izriet, ka balstoties uz VID Finanšu policijas pārvaldes iesniegto materiālu un ņemot vērā SIA „Andrejs K" izpilddirektores *O.I.* paskaidrojumus, SIA „Andrejs K" darbinieki no 2002.gada jūnija līdz 2003.gada septembrim saņēma papildus samaksu, no kuras nav ieturēti likumā paredzētie nodokļi - IIN un VSAOI. Tā rezultātā pieteicējai tika uzlikts pienākums iemaksāt budžetā kopā Ls 12 806,56, no tiem IIN Ls 2570,11 un soda nauda Ls 2570,11, kā arī VSAOI Ls 3833,17 un soda nauda Ls 3833,17.

Audita pārskatam ir pievienoti pielikumi, kuros ir uzskaitīti darbinieki, par kuriem pieteicējai būtu bijis jāmaksā likumā paredzētie nodokļi - IIN un VSAOI (*lietas 71.-88.lapa*).

[11] Tiesa atzīst, ka saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta sesto un septīto daļu VID tiesiski un pamatoti izmantoja netiešo aprēķinu metodi, tā kā VID bija ieguvis informāciju par pieteicējas maksājamo nodokļu lielumu, proti, pieteicējas grāmatvedības uzskaitē sniegtās ziņas neatbilda nodokļu administrācijas rīcībā esošajai informācijai.

Piemērojot tiešo aprēķinu metodi, tiek izmantoti nodokļu maksātāja grāmatvedības reģistros norādītie dati un attaisnojuma dokumenti. Savukārt, nosakot nodokļu maksājumu lielumu pēc netiešās aprēķinu metodes, iestāde pamatojas uz savā rīcībā esošo informāciju, ja tā atšķiras no nodokļu maksātāja grāmatvedības reģistros un paziņojumos VID uzrādītiem datiem. Šādi apstākļi ir konstatējami izskatāmajā lietā. Līdz ar to gadījumā, ja VID iegūtā informācija (iegūtie pierādījumi) par pieteicējas maksājamo nodokļu lielumu ir pieļaujami, attiecināmi un ticami, nodokļu administrācijai ir jāveic nodokļu aprēķins, pamatojoties uz tās rīcībā esošu informāciju, kas atšķiras no nodokļu maksātāja deklarētajiem datiem. Tiesa uzskata, ka VID iegūtie pierādījumi, ar ko pamatots Lēmums, šajā lietā ir pieļaujami, attiecināmi un ticami un tie apstiprina pieteicējas maksājamo nodokļu lielumu turpmāk minēto iemeslu dēļ.

[12] Pieteicēja uzskata [4], ka datora izdrukas, kas tika iegūtas 2003.gada 7.oktobra pārbaudes laikā, uz kuru pamata aprēķināta visa uzrēķina summa, neattiecas uz pieteicējas komercdarbību un nav uzskatāmi par netiešajiem pierādījumiem. Ziņas no datora izdrukām ir daļa no pieteicējas direktores *J.S.* diplomdarba pielikuma, kurā kā pētījuma objekts tika izmantota SIA "Andrejs K". Pieteicēja norāda, ka datora izdrukas nevar būt uzskatītas par nodokļu administrācijas rīcībā esošajām ziņām likuma „Par nodokļiem un nodevām" izpratnē.

[13] Tiesas sēdē liecību deva lieciniece *J.S.* (*lietas 195.lapa*). Lieciniece norādīja, ka bija uzņēmuma pārbaude. No datora, uz kura lieciniece strādāja, tika nokopēti faili. Tajā laikā lieciniece mācījās Sanktpēterburgas ekonomikas universitātē un rakstīja diplomdarbu. Tā kā

lieciniecei mājās nebija datora, tad lieciniece izmantoja darba datoru personīgos nolūkos un tāpēc darba datorā atradās liecinieces personīgie faili. Lieciniecei ir diploms, kurš apliecina, ka tajā laikā lieciniece tiešām mācījās universitātē. Uzņēmuma prezidente *V.K.* lieciniecei bija devusi atļauju izmantot uzņēmuma grāmatvedības datus. Diplomdarbā lieciniece izmantoja konkrētu uzņēmumu, personu sarakstu un tirdzniecības vietas. Šajā tabulā lieciniece izstrādāja darbinieku algas, rēķinot, kāda izdevumu daļa aizietu algām un kā stimulēt darbiniekus, lai paaugstinātu uzņēmuma darbības efektivitāti. Diplomdarbā lieciniece nevarēja rakstīt reālo uzņēmuma nosaukumu.

Lieciniecei nav zināmi gadījumi, kad uzņēmuma darbinieki saņēma papildus piemaksas pie darba, kuras nefiksēja sarakstā vai pārskaitīja uz darbinieku banku kontiem. Liecinieces pārziņā nebija grāmatvedības jautājumi.

[14] Kā izriet no VID Finanšu policijas pārvaldes 2003.gada 14.oktobra vēstules VID galvenajai nodokļu pārvaldei (*lietas 89.-90.lapa*), iestāde pārbaudē ir ieguvusi vairākus pierādījumus: pārbaudē tika uzrādīti darba algu saraksti ar atsevišķiem darbinieku parakstiem par darba algu izmaksu, bez kases izdevumu orderiem, kā arī bez kasiera un grāmatveža parakstiem; pārbaudes laikā uz *O.I.* darba galda atradās aploksnes, uz kurām bija uzrakstīti uzņēmuma darbinieku vārdi un summas, kas nesakrita ar personu darba algām; pārbaudei tika iesniegta raibas krāsas mape ar cauršūtām lapām, kura liecina par faktu, ka uzņēmumā tiek veikta dubultā grāmatvedības uzskaite; iesniegta kases grāmata, kurā tiek iegrāmatoti uzņēmuma skaidrās naudas līdzekļi (uzņēmuma ienākumi), par kuriem nav sniegtas ziņas VID.

Tādējādi tiesa liecinieces *J.S.* liecību vērtē kopsakarā ar citām ziņām par iestādes iegūtajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmo daļu tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Vadoties pēc savas iekšējās pārliecības un loģikas likumiem, tiesa nepiešķir liecinieces *J.S.* liecībai izšķirošu ticamību. Lieciniece kā uzņēmuma SIA „Andrejs K" darbiniece var būt ieinteresēta sniegt tādu liecību, kas sakrīt ar pieteicēja interesēm. Turklāt VID ir balstījies arī uz citiem pierādījumiem.

[15] Tiesas sēdē liecību deva lieciniece *O.I.* (*lietas 196.lapa*). Liecinieces pienākumos ietilpa līgumu slēgšana ar pasūtītājiem. Lai lieciniece varētu parakstīt līgumus, viņu iecēla izpilddirektora amatā. Svarīgākos pienākumus, piemēram, algu aprēķināšanu, veica uzņēmuma prezidente. Kad nebija prezidentes, tad viņa deva sarakstu un lieciniece pēc saraksta izmaksāja algas. Pēc tam jau tika ieviesta banku kartiņu sistēma, kad algas pārskaitīja uz banku. Bija situācijas, kad nesakrita oficiālais saraksts ar to naudas apjomu, kādu saņēma darbinieki. Tad tika rakstīts līgums, lai izmaksātu darbiniekam naudu, piemēram, uz dzimšanas dienu vai bērēm. Bet šī summa nekad nepārsniedza 5 latus. Pārsvarā algas tika maksātas pēc saraksta. 2003.gada 7.oktobrī sniegtos paskaidrojumus VID lieciniece neatceras. Lieciniecei bija ļoti emocionāla situācija un ko iestādes pārstāvis teica, to lieciniece rakstīja. Lieciniecei bija ļoti slikti un vajadzēja pat izsaukt ātro neatliekamo palīdzību. Uzņēmums tajā laikā darba algu izmaksāja skaidrā naudā, tāpēc nauda tika likta aploksnēs, bet tā nebija „aplokšņu alga".

Tādējādi tiesa konstatē pretrunas starp *O.I.* sniegtajiem paskaidrojumiem 2003.gada 7.oktobrī VID Finanšu policijas pārvaldei un tiesas sēdē sniegtajām liecībām.

Tiesa piešķir lielāku ticamību tiem paskaidrojumiem, kurus *O.I.* deva VID Finanšu policijas pārvaldei 2003.gada 7.oktobrī. Paskaidrojumi, kurus sniedz notikuma vietā un brīdī,

nav iespaidoti un visatbilstošāk raksturo situāciju. Savukārt liecības, kas sniegtas pēc pieciem gadiem, ir balstītas uz atmiņām un var būt ietekmētas.

[16] Likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 8.pants paredz VID uzdevumus nodokļu (nodevu) administrēšanā, bet 10.pants nosaka VID ierēdņu tiesības nodokļu administrēšanā. VID uzdevumi, atbilstoši minētā likuma 8.pantam, ir noteikti likumā „Par nodokļiem un nodevām" (18.pants) un papildus tiem VID pēc VID iestāžu, pirmstiesas izmeklēšanas iestāžu un tiesas pieprasījuma veic uzņēmumu (uzņēmējsabiedrību) nodokļu aprēķinu un nodokļu maksājumu revīziju (auditu) (8.panta 11.punkts). Visiem ierēdņiem, pildot dienesta pienākumus, ir tiesības: 1) izdarīt nodokļu aprēķinu un nodokļu maksājumu revīziju (auditu), pārbaudīt juridisko un fizisko personu grāmatvedību un tās pamatdokumentus, citus ar aprēķiniem un budžeta maksājumiem saistītos dokumentus, saņemt nepieciešamos paskaidrojumus un izziņas (10.panta pirmās daļas 2.punkts); 2) pieprasīt no juridiskajām personām gada pārskatus, valsts un pašvaldību ieņēmumu un nodokļu aprēķinus, deklarācijas, citus nepieciešamos dokumentus, izskatīt tos, noteikt valsts budžetā un pašvaldību budžetos iemaksājamo VID administrējamo nodokļu un nodevu apmērus, kā arī citu to valsts noteikto obligāto maksājumu apmērus, kuru iekasēšanai piekrīt VID, noteikt soda naudas summas, kā arī pieprasīt un saņemt attiecīgus paskaidrojumus (10.panta pirmās daļas 3.punkts); 3) pieprasīt uzrādīt dokumentu oriģinālus un saņemt no uzņēmumiem (uzņēmējsabiedrībām), iestādēm, organizācijām, pašvaldībām, finanšu iestādēm un kredītiestādēm dokumentu norakstus ar nodokli apliekamā objekta (ienākumu) uzskaitei un reģistrācijai vai nodokļu un nodevu pārbaudei, kā arī saņemt no fiziskajām personām nepieciešamās izziņas un dokumentu norakstus, kas liecina par pārbaudāmās juridiskās vai fiziskās personas nodokļu saistībām un maksājumiem, mantu un ienākumiem, kā arī pieprasīt un saņemt attiecīgus paskaidrojumus (10.panta pirmās daļas 5.punkts).

Ievērojot minēto tiesisko regulējumu, VID iegūtie pierādījumi ir pieļaujami, jo ir iegūti ar tiesiskām metodēm, VID darbiniekiem veicot savus amata pienākumus, veicot pārbaudes uzņēmumā.

[17] Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" normas (uz Lēmuma pieņemšanas dienu) paredz, ka iedzīvotāju ienākuma nodoklis ir nodoklis, ar ko apliek fiziskās personas gūtos ienākumus, un tas sastāv no algas nodokļa, ko par darbinieka gūtajiem ienākumiem aprēķina un maksā darba devējs (1.panta pirmās daļas 1.punkts); ar nodokli tiek aplikts iekšzemes nodokļa maksātāja taksācijas perioda (kalendārā gada) apliekamo ienākumu apjoms; algas nodokļa objekts ir maksātāja mēneša apliekamie ienākumi (3.panta pirmā daļa); nodokļa likme, kas jāmaksā no gada apliekamā ienākuma, ir 25 procenti; algas nodokļa maksātājam nodokļa likme 25 procentu apmērā jāmaksā no mēneša apliekamā ienākuma (15.panta otrā daļa); nodokli aprēķina un budžetā iemaksā: (maksātāja) algas nodokli – darba devējs (4.panta pirmās daļas 1.punkts); algas nodokļa ieturēšanu un maksāšanu (pārskaitīšanu budžetā) veic darba devējs, kas nodarbina darbinieku – (nodokļa) maksātāju (17.panta pirmā daļa); pie ienākumiem, par kuriem ir jāmaksā algas nodoklis, atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem tiek pieskaitīta darba alga, prēmijas, vienreizēja un sistemātiska atlīdzība un citi ienākumi, ko darbinieks saņem uz pašreizējo vai iepriekšējo darba attiecību pamata uzņēmējsabiedrībās, valsts uzņēmumos, iestādēs, organizācijās un no fiziskajām personām, kā arī atlīdzība par valsts dienesta pienākumu izpildi un ienākumi no darba līguma izpildes (8.panta otrā daļa); atbilstoši likuma 29.pantam darba devēja pienākums ir šajā likumā noteiktajos termiņos un kārtībā: 1) aprēķināt, ieturēt un iemaksāt budžetā algas nodokli no darbiniekam izmaksātajām summām, norādot maksātāja dzīvesvietu (29.panta pirmās daļas 1.punkts); 2) uzglabāt darba samaksas aprēķināšanu un izmaksu apliecinošus dokumentus likuma „Par grāmatvedību" 10.pantā noteikto termiņu (29.panta pirmās daļas 3.punkts); 3)

par iedzīvotāju ienākuma nodokļa summām, kas katru mēnesi ieturētas no darbinieku darba ienākuma un iemaksātas budžetā, iesniegt ziņojumu Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālajai iestādei pēc savas juridiskās adreses termiņā, kāds darba devējam atbilstoši likumam „Par valsts sociālo apdrošināšanu" ir noteikts ziņojuma iesniegšanai par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām (29.panta pirmās daļas 4.punkts); par katru mēnesi ieturēto un budžetā ieskaitīto nodokli no fizisko personu tāda ienākuma, no kura nodoklis ieturams izmaksas vietā, iesniegt VID teritoriālajai iestādei pārskatu līdz nākamā mēneša piecpadsmitajam datumam (29.panta pirmās daļas 6.punkts); pārskaitīt (ieskaitīt) budžetā nodokli no darba devēja līdzekļiem, neieturot to no darbinieka, ir aizliegts (29.panta otrā daļa); ja darba devējs (ienākuma izmaksātājs) līdz nodokļu administrācijas pārbaudei (pārbaudes pieteikšanai), pārkāpdams šā likuma prasības, nav ieturējis nodokli no visa personas apliekamā ienākuma un izmaksājis bez nodokļa ieturēšanas summas, no kurām atbilstoši šim likumam nodoklis ir ieturams izmaksas vietā, viņam ir jāsamaksā nodokļa iztrūkstošā summa un soda nauda nodokļa iztrūkstošās summas apmērā ($31.^2$ panta pirmā daļa).

Savukārt likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" normas noteic, ka sociālajai apdrošināšanai obligāti ir pakļauti visi 15 gadu vecumu sasniegušie darba ņēmēji, kurus nodarbina darba devējs – iekšzemes nodokļu maksātājs (5.panta pirmā daļa); obligātā apdrošināšanas iemaksa ir ar likumu noteikts obligāts maksājums speciālā budžeta kontā, kas dod tiesības sociāli apdrošinātajai personai saņemt likumā noteiktos sociālās apdrošināšanas pakalpojumus (12.panta pirmā daļa); darba devēja un darba ņēmēja obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā gūtie ienākumi, no kuriem jāietur IIN, neatskaitot neapliekamo minimumu, nodokļu atvieglojumus un attaisnotos izdevumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības samazināt apliekamo ienākumu (14.panta pirmā daļa); darba devējs iemaksā speciālā budžeta kontā obligātās iemaksas par katru darba ņēmēju reizi mēnesī termiņos, kādi norādīti VID izsniegtajā paziņojumā (21.panta pirmā daļa); darba ņēmējs veic obligātās iemaksas ar darba devēja starpniecību; darba devējs ietur iemaksas, kas jāveic darba ņēmējam, un iemaksā tās speciālā budžeta kontā šā panta pirmajā daļā noteiktajos termiņos (21.panta otrā daļa); darba devējam ir pienākums līdz obligāto iemaksu veikšanai noteiktajam termiņam iesniegt VID ziņojumu par obligāto iemaksu objektu un obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem Ministru kabineta noteiktajā kārtībā (23.panta pirmā daļa).

Tiesa secina, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem, izvērtējot tos kopumā, ir konstatēts fakts, ka pārbaudāmajā periodā tikai daļai no SIA „Andrejs K" darbinieku ienākumiem tika aprēķināti un samaksāti likumos noteiktie nodokļu maksājumi. Daļai darbinieku ienākumu netika veikta normatīvajos aktos noteiktā iegrāmatošana uzņēmuma uz āru nododamajā grāmatvedības uzskaitē, šī uzskaite tika veikta atsevišķos sarakstos, ko uzņēmumā konstatēja un izņēma VID Finanšu policijas pārvalde. Tādējādi SIA „Andrejs K" kā darba devējs ir pārkāpusi likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" un likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" normas, kas nosaka kārtību, kādā aprēķināmi un maksājami nodokļi no darbiniekiem izmaksātajām izmaksām – darbinieku ienākumiem.

[18] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 32.panta pirmā daļa paredz (uz Lēmuma pieņemšanas dienu), ja nodokļu maksātājs, pārkāpdams nodokļu likuma prasības, nodokļu administrācijai iesniegtajās deklarācijās vai nodokļa aprēķinos samazina nodokļu bāzi (ar nodokli apliekamo objektu) un no tās aprēķināto nodokļu summu, nodokļu administrācija aprēķina un par labu budžetam no nodokļu maksātāja piedzen samazināto nodokļa summu un soda naudu tās apmērā, ja konkrēto nodokļu likumos nav paredzēts cits soda naudas apmērs.

Likuma „Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" $31.^2$panta pirmā daļa noteic (uz Lēmuma pieņemšanas dienu), ja darba devējs (ienākuma izmaksātājs) līdz nodokļu administrācijas pārbaudei (pārbaudes pieteikšanai), pārkāpdams šā likuma prasības, nav ieturējis nodokli no

visa personas apliekamā ienākuma un izmaksājis bez nodokļa ieturēšanas summas, no kurām atbilstoši šim likumam nodoklis ir ieturams izmaksas vietā, viņam ir jāsamaksā nodokļa iztrūkstošā summa un soda nauda nodokļa iztrūkstošās summas apmērā.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 16.[1]panta pirmā daļa noteica (uz Lēmuma pieņemšanas dienu): ja darba devējs ir nodarbinājis vai nodarbina personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, nodokļu administrācija piedzen no darba devēja obligātās iemaksas un soda naudu obligāto iemaksu apmērā no summas, kas atbilst personai izmaksātajai atlīdzībai, ja tās lielumu ir iespējams noteikt un ja tā ir lielāka par Ministru kabineta noteiktās minimālās darba algas apmēru, vai Ministru kabineta noteiktajam minimālās darba algas apmēram, ja faktiskā atlīdzība ir mazāka par to vai ja faktisko atlīdzību nav iespējams noteikt. Minētā panta trešā daļa noteica, ja tiek konstatēts, ka darba devējs ir nodarbinājis personu, nenoslēdzot darba, uzņēmuma, graudniecības vai pārvadājuma līgumu, bet nodokļu administrācijai nav iespējams nodarbināto personu identificēt, obligātās iemaksas piedzen šā panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajā kārtībā, tās nepersonificējot.

Ņemot vērā spriedumā konstatētos faktus, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā pieteicējai ir piemērojama soda nauda budžetā noteiktās papildu maksājamās summas apmērā.

[19] Ņemot vērā spriedumā secināto, tiesa atzīst, ka VID ir ievērojis normatīvo aktu prasības, kas regulēja audita veikšanu SIA „Andrejs K" un, ka Lēmums, ar kuru ir uzlikts pienākums iemaksāt budžetā kopā Ls 12 806,56, no tiem iedzīvotāju ienākuma nodoklis Ls 2570,11 un soda nauda Ls 2570,11, kā arī valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas Ls 3833,17 un soda nauda Ls 3833,17, ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289. – 291.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Andrejs K" pieteikumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Audzere

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas tiesnese S.Audzere
Rīgā, 2009.gada 24.novembrī